

CRNA GORA	
SKUPŠTINA CRNE GORE	
PRIMLJENO:	<u>15.02.</u> 20 <u>21</u> GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	<u>19-6/21-2/5</u>
VEZA:	
EPA:	<u>132 XXVII</u>
SKRAĆENICA:	PRILOG:

Podgorica, 15.02.2021. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE

Predsjedniku, mr Aleksi Bečiću

Na osnovu clana 148 Poslovnika Skupštine Crne Gore, podnosimo sijedeci amandmane na **PREDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNI ZAKONA O SOCIJALNOJ I DJEČJOJ ZAŠTITI** koji su podnijeli poslanici Slaven Radunović, Boris Bogdanović, Branka Bošnjak, Dragan Ivanović i Miloš Konatar.

POSLANICI

Ivan Brajović

Ivan Brajović

dr Damir Šehović

mr Boris Mugoša

Dr Damir Šehović

AMANDMAN I

Član 1 mijenja se i glasi:

U Zakonu o socijalnoj i dječjoj zaštiti („Službeni list CG“, br. 27/13, 1/15, 42/15, 47/15, 56/16, 66/16, 1/17, 31/17, 42/17 i 50/17) član 42 mijenja se i glasi:

“Pravo na dodatak za djecu može se ostvariti ukoliko prihodi podnosioca zahteva, odnosno članova njegove porodice ne prelaze vrijednost obračunskog limita.

Pravo na dodatak na djecu može ostvariti dijete bez roditeljskog staranja.

Vrijednost obračunskog limita iz stava 1 ovog člana propisuje Vlada na predlog ministra nadležnog za socijalno staranje.”

OBRAZLOŽENJE

Ovim predloženim rješenjem se kao kriterijum za određivanje kome pripada dječji dodatak predviđa visina prihoda porodice u kojoj djeca žive (kao npr. u Hrvatskoj, Srbiji, Sloveniji...). Na taj način bi se stvorile pretpostavke da se obezbijedi dječji dodatak za svu djecu do uzrasta od 18 godina koja su u riziku od siromaštva, što je u skladu sa preporukama Zaštitnika ljudskih prava i sloboda, NVO i stručnjaka iz različitih oblasti relevantnih za ovu problematiku. Time bi se izbjegla i realna opasnost da predloženo rješenje poslanika vlasti da dječji dodatak dobijaju djeca samo do šeste godine bez obzira na materijalni status njihovih roditelja, bude proglašeno neustavnim zbog njegovog diskriminatornog karaktera. Prohvatanjem amandmana kreirao bi se socijalno pravedniji model, jer značajan broj djece koja su u riziku od siromaštva i koja žive u porodicama neadekvatnog materijalnog stanja su uzrasta od 6 do 18 godina. To je i suština Zakona o socijalnoj i dječjoj zaštiti, koja je definisana u članu 2: “Socijalna i dječja zaštita je djelatnost kojom se obezbjeđuju i ostvaruju mjere i programi namijenjeni pojedincu i porodici sa nepovoljnim ličnim ili porodičnim okolnostima, koji uključuju prevenciju, pomoć u zadovoljavanju osnovnih životnih potreba i podršku”. Takođe, ako posmatramo djecu u kategorijama predškolskog i školskog uzrasta, novčane potrebe su veće za djecu školskog uzrasta i one rastu sa povećanjem godina djece. Osim toga, po međunarodnim standardima, Zakonu o socijalnoj i dječjoj zaštiti (član 19), Porodičnom zakonu (član 5) dijete je svako lice do navršenih 18 godina. Osim toga, u članu 7 Zakona o socijalnoj i dječjoj zaštiti je kao jedan od principa socijalne i dječje zaštite navedena zabrana diskriminacije korisnika po osnovu starosti, a u članu 13 Zakona o zabrani diskriminacije “Onemogućavanje ili ograničavanje ostvarivanja prava ili bilo koje drugo neopravdano pravljenje razlike ili nejednako postupanje prema licu ili grupi lica, po osnovu starosne dobi, smatra se diskriminacijom.”

Prema podacima MONSTATa (SILC 2018), svako treće dijete (od 0 do 18 godina) u Crnoj Gori je u riziku od siromaštva. To je negdje oko 45.000 djece. Po postojećem zakonskom rješenju pravo na dodatak za djecu može ostvariti dijete: korisnik materijalnog obezbjedenja; korisnik dodatka za njegu i pomoć; korisnik lične invalidnine; bez roditeljskog staranja; čiji je roditelj, usvojilac, staralac, hranitelj, odnosno lice kome je dijete povjerenio na njegu, vaspitanje i obrazovanje kao korisnik materijalnog obezbjedenja zasnovao radni odnos na osnovu sporazuma

o aktivnom prevazilaženju nepovoljne socijalne situacije. Takve djece koja primaju dječji dodatak je na mjesecnom nivou 14 hiljada, što znači da preko 30.000 djece u riziku od siromaštva ne prima dječji dodatak i prioritet mora biti da toj se djeci obezbijedi dječji dodatak. Predloženim amandmanom bi se obezbijedilo da dječji dodatak prima oko 45.000 djece (od 0 do 18 godina) koja su u riziku od siromaštva, odnosno koja žive u porodicama neadekvatnog materijalnog stanja.

Ukoliko bi se prihvatio ovaj amandman, na godišnjem nivou bi se izdvajao sličan iznos sredstava koliko je potrebno i za model dječjeg dodatka samo za djecu do šeste godine. Sigurni smo da bi mnogo više pozitivnih efekata bilo ako bi se ta sredstva, umjesto samo za djecu do šest godina i to bez obzira na materijalni status njihovih roditelja, usmjerila na onu djecu uzrasta do 18 godina kojima je to zaista neophodno.

AMANDMAN II

Član 2 briše se.

OBRAZLOŽENJE

Razlog je promjena koncepta dječjeg dodatka, obrazložena u prethodnom amandmanu.

AMANDMAN III

U članu 3 stav 1 tačka 1 riječi: „šeste“ zamjenjuju se riječima: „osamnaeste“.

OBRAZLOŽENJE

Razlog je promjena koncepta dječjeg dodatka, po kojem se obezbjeđuje za svu djecu do 18-te godine, u skladu sa kriterijumom definisanim u prvom amandmanu.

AMANDMAN IV

Član 4 briše se.

OBRAZLOŽENJE

Smatramo da se od predmeta usklađivanja ne trebaju eliminisati bilo koje kategorije djece koja primaju dječji dodatak, jer usklađivanje može da ide samo u njihovu korist.